

Zadanie 8

Treść

Operacja $\text{swap}(i, j)$ na permutacji powoduje przestawienie elementów znajdujących się na pozycjach i oraz j . Koszt takiej operacji określamy na $|i - j|$. Kosztem ciągu operacji swap jest suma kosztów poszczególnych operacji.

Ułóż algorytm, który dla danych π oraz σ - permutacji liczb $\{1, 2, \dots, n\}$, znajdzie ciąg operacji swap o najmniejszym koszcie, który przekształca permutację π w permutację σ .

Redukcja problemu

Problem transformacji permutacji π w σ można sprowadzić do problemu posortowania pewnej permutacji pomocniczej p do permutacji identycznościowej $(1, 2, \dots, n)$.

Zdefiniujmy permutację p w następujący sposób: p_i jest docelową pozycją elementu, który w permutacji π znajduje się na pozycji i . Elementem na pozycji i w π jest π_i . Jego docelową pozycją w permutacji σ jest takie j , że $\sigma_j = \pi_i$. Innymi słowy, $j = \sigma^{-1}(\pi_i)$.

Zatem permutacja, którą będziemy sortować, to:

$$p_i = \sigma^{-1}(\pi_i) \text{ dla } i = 1, 2, \dots, n$$

Naszym celem jest teraz znalezienie sekwencji operacji swap na indeksach tablicy reprezentującej p , która przekształci ją w permutację identycznościową ($p_i = i$ dla wszystkich i) i zminimalizuje sumaryczny koszt $\sum |i - j|$.

Algorytm

1. Oblicz tablicę `pos_sigma`, gdzie `pos_sigma[v]` przechowuje pozycję wartości v w permutacji σ .
2. Stwórz permutację p do posortowania: dla $i = 1, \dots, n$, ustaw

$$p_i = \text{pos_sigma}[\pi_i]$$

3. Dla i od 1 do n :

- i. Jeśli $p_i < i$:

- a. Zainicjalizuj pusty stos `sciezka`

- b. Ustaw `cel := p_i`

- c. Dopóki `cel < i`:

```
sciezka.push(celel)
```

```
cel = p[cel]
```

- d. Ustaw `poprzedni = i`.

- e. Dopóki stos `sciezka` nie jest pusty:

- `aktualny = sciezka.pop()`
- Wykonaj operację `swap(poprzedni, aktualny)` na permutacji p .
- `poprzedni = aktualny`

Dowód poprawności

Dowód poprawności przeprowadzimy, korzystając z niezmiennika pętli.

Po zakończeniu i -tej iteracji pętli głównej (dla ustalonego i), dla każdego indeksu $j \leq i$ zachodzi warunek $p_j \geq j$ (żadny element na lewo od i , nie chce „iść” w lewo).

Inicjalizacja

Przed pierwszą iteracją $i = 0$, niezmiennik jest trywialnie prawdziwy.

Utrzymanie

1. $p_i \geq i$:

W tej sytuacji warunek z niezmiennika jest spełniony dla $j = i$, a dla $j < i$ był spełniony z założenia utrzymania. Niezmiennik pozostaje prawdziwy.

2. $p_i < i$:

Niech p oznacza stan permutacji przed operacjami, a p' stan po operacjach. Algorytm znajduje ścieżkę c_1, c_2, \dots, c_k taką, że $c_1 = p_i$, $c_2 = p_{c_1}$, itd. Sekwencja operacji swap wykonuje cykliczne przesunięcie elementów na pozycjach (i, c_1, \dots, c_k) . Element z pozycji i trafia na c_1 , z c_1 na c_2 , itd., aż element c_k trafia na i .

W efekcie, dla każdego $m \in \{1, \dots, k\}$, na pozycję c_m trafia element, którego celem (w permutacji p) była właśnie pozycja c_m . Formalnie:

- Na pozycję c_1 trafia element z pozycji i . Jego celem było $p_i = c_1$. Zatem nowa wartość w permutacji $p'_{c_1} = c_1$.
- ...i tak dalej, aż do $p'_{c_k} = c_k$.

Po tej operacji, dla każdego $m \in \{1, \dots, k\}$, nowa wartość $p'_{c_m} = c_m$. Ponieważ $c_m < i$ warunek $p'_{c_m} \geq c_m$ jest spełniony. Co więcej, te pozycje nie będą już nigdy modyfikowane. Nowa wartość na pozycji i to $p'_i = p_{c_k}$, a z definicji ścieżki wiemy, że $p_{c_k} \geq i$. Zatem niezmiennik jest zachowany.

Terminacja

Po zakończeniu pętli dla $i = n$, wiemy, że dla wszystkich $j \in \{1, \dots, n\}$ zachodzi $p_j \geq j$. Ponieważ p jest permutacją zbioru $\{1, \dots, n\}$, jedyną możliwością jest $p_j = j$ dla wszystkich j . Permutacja jest posortowana.

Dowód minimalności kosztu

Całkowity koszt sortowania jest sumą kosztów wszystkich wykonanych operacji swap:

$$\text{koszt całkowity} = \sum_{\text{operacje}} |i - j|$$

Koszt ten można interpretować jako sumaryczną odległość, o jaką przesuwane są wszystkie elementy. Minimalny koszt jest osiągany wtedy, gdy każdy element przemieszcza się od swojej pozycji początkowej do docelowej po najkrótszej możliwej drodze, czyli monotonicznie (zawsze w lewo lub zawsze w prawo, nigdy w obu kierunkach).

Obserwacja 1

Sumaryczny koszt przemieszczenia elementu z pozycji s na pozycję t za pomocą ciągu zamian jest nie mniejszy niż $|s - t|$. Równość zachodzi wtedy, gdy każda zamiana z udziałem tego elementu przesuwa go w stronę jego celu.

Obserwacja 2

Nasz algorytm zapewnia monotoniczność ruchów:

1. Gdy element na pozycji k musi przesunąć się w **lewo** (tj. $p_k < k$), algorytm uruchamia się, gdy pętla główna osiągnie $i = k$. Element ten jest przesuwany w lewo w ramach cyklicznej zamiany i łąduje na swojej docelowej pozycji p_k . Ponieważ pętla główna już minęła indeks p_k , element ten nie zostanie nigdy więcej poruszony.
2. Gdy element na pozycji k musi przesunąć się w **prawo** (tj. $p_k > k$), może on zostać przesunięty, zanim pętla główna dojdzie do $i = k$. Stanie się tak, jeśli inny element będzie musiał zająć pozycję k . Taka zamiana swap(j , k) będzie zainicjowana z pozycji $j > k$. Element z pozycji k zostanie przesunięty na pozycję j , czyli dalej w prawo, co jest zgodne z jego docelowym kierunkiem ruchu.

Ponieważ każdy element porusza się wyłącznie w kierunku swojej pozycji docelowej, całkowity koszt jest sumą minimalnych odległości, jakie każdy element musi pokonać, co jest zgodne z jego docelowym kierunkiem ruchu. Algorytm realizuje zatem sortowanie o minimalnym koszcie.

Analiza złożoności obliczeniowej

1. Obliczenie permutacji p (w tym tablicy `pos_sigma`)

$O(n)$

2. Główna pętla:

Pętla zewnętrzna wykonuje się n razy.

Rozważmy pojedyncze wejście do bloku `if` w i -tej iteracji pętli. Niech p oznacza stan permutacji przed zamianami, a p' to stan po. Pętla `while` `cel < i` buduje na stosie ścieżka ciąg indeksów c_1, \dots, c_k . Koszt znalezienia tej ścieżki i wykonania k operacji `swap` jest proporcjonalny do jej długości, czyli wynosi $O(k)$.

Z konstrukcji pętli `while` wynikają dwie kluczowe właściwości:

i. Dla każdego elementu ścieżki (z wyjątkiem ostatniego) zachodzi relacja: $p_{c_m} = c_{m+1}$. Zatem mamy zagwarantowane:

$$p_i = c_1, \quad p_{c_1} = c_2, \quad \dots, \quad p_{c_{k-1}} = c_k$$

ii. Pętla kończy się, ponieważ `cel` zostaje ustawione na p_{c_k} , a ta wartość spełnia warunek $p_{c_k} \geq i$.

Sekwencja operacji `swap` wykonuje cykliczne przesunięcie elementów, które pierwotnie znajdowały się na pozycjach (i, c_1, \dots, c_k) . Prześledźmy, jak to wpływa na nową permutację p' :

i. Na pozycję c_1 trafia element, który pierwotnie był na pozycji i . Jego celem było $p_i = c_1$. Zatem nowa wartość w permutacji $p'_{c_1} = c_1$. Pozycja c_1 została naprawiona.

ii. Na kolejnych pozycjach (idąc do c_k) będzie podobnie.

iii. Na pozycję i trafia element, który pierwotnie był na pozycji c_k . Jego celem było p_{c_k} . Jeśli przypadkiem $p_{c_k} = i$, to również pozycja i zostanie naprawiona, ale nie jest to gwarantowane.

W rezultacie, po wykonaniu k operacji `swap`, naprawiamy przynajmniej k pozycji.

Pozycja j , która raz została naprawiona (tzn. $p_j = j$), już nigdy nie zostanie zmodyfikowana, ponieważ pętla główna nie wraca do przetworzonych indeksów, a warunek $p_j < j$ nie będzie już dla niej spełniony. Dodatkowo żaden inny element nie może prowadzić na pozycję elementu na właściwym miejscu.

Zatem, każda z n pozycji w permutacji może zostać naprawiona (trafi na swoje miejsce) dokładnie raz, a praca wykonana wewnątrz bloków `if` jest bezpośrednio związana z naprawianiem pozycji. Skoro za koszt $O(k)$ naprawiamy przynajmniej k unikalnych pozycji, to łączny koszt naprawienia wszystkich n pozycji w trakcie całego działania algorytmu nie przekroczy $O(n)$.

$O(n)$

Zatem, łączna złożoność wynosi: $O(n) + O(n) = O(n)$.

Złożoność pamięciowa także wynosi $O(n)$, ze względu na przechowywanie permutacji i stosu.